

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: کریگ موری
فرستنده: علی کاظمی
۱۷ دسمبر ۲۰۲۳

کریگ موری

نسل کشی را متوقف کنید!

تقریباً کل تشکیلات سیاسی غرب خود را به عنوان طرفداران مشتاق برتری گرائی نژادی معرفی کرده اند و آماده کمک فعال به نسل کشی مردم بومی هستند.

تک تک کشورهای جهان وظیفه قطعی دارند تا همین اکنون برای جلوگیری از نسل کشی در غزه مداخله کنند، نه بعد از این که دادگاه نسل کشی را تشخیص داد. این موضوع در بند ۴۳۱ رأی دیوان بین المللی دادگستری در مورد بوسنی علیه صربستان به وضوح مشخص شده است:

«البته این بدان معنا نیست که الزام به جلوگیری از نسل کشی تنها زمانی قابلیت اجرائی پیدا می کند که ارتکاب به نسل کشی آغاز شده باشد. چنین چیزی بی معنی است، زیرا تعهد در درجه اول مربوط به پیشگیری یا جلوگیری از وقوع جرم است. در واقع، تعهد یک دولت برای جلوگیری و وظیفه مربوطه برای اقدام، از لحظه ای است که از وجود یک

تهدید جدی نسل‌کشی مطلع می‌شود و یا باید به‌طور معمول از آن مطلع می‌شد. از این مرحله به بعد، اگر دولت ابزاری در اختیار داشته باشد که بتواند تأثیر بازدارنده‌ای بر کسانی که مظنون به تدارک نسل‌کشی هستند، یا به دلایل معقولی مشکوک به داشتن قصد خاصی هستند (dolus specialis)، موظف است زمانی که شرایط اجازه می‌دهد، از این منابع استفاده کند.»

این مورد به‌طور خاص در مورد اعمال کنوانسیون نسل‌کشی بود. با وجود این‌که دیوان بین‌المللی دادگستری حکم داده است که به‌منظور اقدام برای جلوگیری از نسل‌کشی دولت‌ها وظیفه قطعی دارند، برای من شگفت‌انگیز است که هیچ دولتی درباره نسل‌کشی آشکار اسرائیل در غزه به کنوانسیون نسل‌کشی استناد نکرده است. حداقل این‌که خود فلسطین که یکی از طرفین کنوانسیون است و امکان استناد به آن را دارد نیز اقدامی انجام نداده است.

دوشنبه گذشته، در یک رویداد سوررنال در سازمان ملل متحد در ژنیو شرکت کردم. این بخشی از مراسم هفتاد و پنجمین سالگرد کنوانسیون نسل‌کشی بود. این برنامه قبل از شروع مرحله کنونی نسل‌کشی فلسطینیان سازماندهی شده بود و موضوع آن متوقف کردن تحریک نسل‌کشی در رسانه‌ها و رسانه‌های اجتماعی بود. این جلسه رسماً جلسه شورای حقوق بشر سازمان ملل بود، اما دیگر کشورها نیز حق حضور و سخنرانی داشتند. نمایندگان آمدند و رفتند، اما در طول روز تقریباً ۶۰ کشور در سالن حضور داشتند. همه صحبت نکردند، اما به‌اندازه کافی صحبت کردند تا پویائی دیپلماتیک را نشان دهند.

من فکر می‌کنم بهترین راه برای خلاصه کردن قضیه این است که داستان دو زنی را روایت کنیم که در این مراسم صحبت کردند. اولین نفر نماینده فلسطین بود که به‌طرز تکان‌دهنده‌ای درباره نسل‌کشی کنونی در غزه و ویرانی هولناکی که بر ده‌ها هزار انسان کاملاً بی‌گناه، عمدتاً زنان و کودکان، وارد آمده است، صحبت کرد. مسأله فلسطین توسط نماینده دانمارک دنبال شد. او گفت که دولت دانمارک اقدامات ملموس مهمی را برای جلوگیری از تحریک به نسل‌کشی، از جمله وضع قوانینی برای مبارزه با یهودی‌ستیزی در رسانه‌های اجتماعی، انجام می‌دهد — دو ملتی که به‌کلی یکدیگر را نادیده گرفتند.

کشورهای توسعه‌یافته در مقابل کشورهای در حال توسعه

و بحث این‌گونه پیش رفت: کشورهای عربی، افریقائی و امریکای جنوبی به نیاز فوری بر توقف نسل‌کشی فعلی تأکید کردند. تأکید کشورهای توسعه‌یافته بر نیاز دولت‌ها به کنترل رسانه‌های اجتماعی و مقابله با «اطلاعات نادرست» و یهودی‌ستیزی بود.

کارشناسان دعوت شده برای پیوستن به بحث تمرکز زیادی روی فلسطین داشتند — در واقع، در آنجا بود که من به قسمت دقیق رأی دیوان بین‌المللی دادگستری در بالا اشاره کردم. هیچ یک از آنها هنوز توضیح نمی‌دهد که چرا هیچ‌یک از کشورهای حامی فلسطین به وظایف خود عمل نکرده و اسرائیل را بر اساس کنوانسیون نسل‌کشی محکوم نکرده‌اند تا در نتیجه باعث تصمیم دیوان بین‌المللی دادگستری شود. این امر به‌ویژه از این نظر عجیب است که چندین کشور اسرائیل را به‌دلیل جنایات جنگی به دادگاه کیفری بین‌المللی ارجاع داده‌اند.

با این حال، من حتی یک دیپلمات از هیچ کشوری پیدا نکردم که با من مخالف باشد که باعث شود بگویم این ائتلاف وقت است، زیرا دیوان کیفری بین‌المللی یک ابزار غربی است و هیچ کاری انجام نخواهد داد. وقتی می‌گویم هنوز هم دیوان بین‌المللی دادگستری بهتر است و برای مراجعه به کنوانسیون نسل‌کشی راه بسیار بهتری می‌باشد.

فتح تحت تأثیر دو عامل منفی است: اول این‌که آنقدر در رهبری تشکیلات خودگردان فلسطین غوطه‌ور است که احساس می‌کند زیر بار مسئولیت فلج شده است. اسرائیل از پیش جریان پول به تشکیلات خودگردان فلسطینی را که به غزه

می‌رود تا به ۶۰۰۰۰ کارمند بخش دولتی در غزه پرداخت کند، متوقف کرده است. تشکیلات خودگردان فلسطین از احتمال کاهش بودجه برای کرانه باختری نیز نگران است.

دیوان بین‌المللی دادگستری در حال حاضر یک پرونده فلسطینی در دست دارد. در ۱۹ فبروری، جلسات استماع شفاهی در مورد نظر مشورتی مجمع عمومی سازمان ملل در زمینه وضعیت سرزمین‌های اشغالی برگزار می‌شود. استدلال می‌شود که ارائه یک مورد دیگر چندان مفید نخواهد بود.

همیشه می‌توان استدلال‌هایی برای بر هم نوردن وضعیت موجود یافت. شکی نیست که ایالات متحده به شدت بر تشکیلات خودگردان فلسطین فشار خواهد آورد تا کنوانسیون نسل‌کشی را فعال نکند — به‌ویژه به دلیل این واقعیت واضح که خود «جو بایدن نسل‌کش» بر اساس هر دیدگاه منطقی، به توطئه یا در کمترین حالت به همدستی متهم خواهد شد.

من خودم فکر نمی‌کنم که رهبری فتح آگاهانه مایل به نابودی حماس توسط اسرائیل باشد، و قطعاً نه به قیمت جان این همه غیرنظامی. اما کینه‌های قدیمی — و بهیاد داشته باشید که حماس بسیاری از افراد فتح را کشته است — می‌تواند منجر به روندی شود که در آن به استدلال‌های صراحتاً نادرست علیه فعال کردن کنوانسیون نسل‌کشی وزن بی‌اندازه بدهد.

بسیاری از کشورهای دیگر هم، که از فلسطین حمایت می‌کنند، اقدامی نمی‌کنند، زیرا به‌نظر می‌رسد عباس نمی‌خواهد آنها اقدام کنند. اما چیزی بسیار عمیق‌تر از این وجود دارد. این لحظه‌ای بسیار تکان‌دهنده به‌نظر می‌رسد که تمام دنیا مات و مبهوت مانده و نمی‌داند چگونه باید عمل کند. شکاف بزرگی در روابط بین‌المللی پدید آمده است.

پیش از این، کشورهای توسعه‌یافته به ارزش‌های سازمان‌های بین‌المللی و مفاهیم اساسی که سازمان ملل متحد را هدایت می‌کنند، مانند استعمار زدایی، حقوق بشر و حل منازعات احترام می‌گذاشتند. ناگهان، نه تنها نسل‌کشی در مقیاس و سرعتی اتفاق می‌افتد که بسادگی نفس‌گیر است — تعداد کودکانی که در شش هفته اول در غزه کشته شدند ده برابر دو سال جنگ در اوکراین است — بلکه کشورهای غربی نیز در مورد نژادپرستی غوغا می‌کنند و از قربانیان خود غیرانسان می‌سازند. طبقه سیاسی غرب به‌طور سیستماتیک مخالفان داخلی را ساکت، و آشکارا راهپیمایی‌های قدرت سفید را ترویج می‌کند که با ظرافت تحت پوشش ضد یهودستیزی پنهان شده‌اند.

هر کشور در حال توسعه و عربی که در اجلاس سازمان ملل در ژنیو سخنرانی کرد، اسرائیل را به‌عنوان اشغالگر استعماری توصیف نمود. این یک تغییر واقعی در سمت و سوی متن ساده است.

نقاب‌ها به‌کنار می‌رود

دنیا ناگهان تکان خورده است. نقاب‌ها به‌کنار رفته‌اند و تقریباً کل تشکیلات سیاسی غرب خود را به‌عنوان حامیان پرشور برتری‌گرانی نژادپرستانه معرفی کرده و آماده‌اند تا از نسل‌کشی مردم بومی فعالانه پشتیبانی کنند. در واقع بدون مقابله با حمایت فعال جو بایدن، اورسولا فون در لاین، ریشی سوناک و اکثر رهبران سیاسی غرب — از جمله حزب کارگر و محافظه کار در بریتانیا — هیچ راهی برای مقابله با نسل‌کشی در غزه وجود ندارد. ما همچنین باید با همدستی کریم‌خان، دادستان ارشد دیوان بین‌المللی کیفری و تعدادی دیگر از سرسپردگان غرب، که در سطوح بالای نهادهای بین‌المللی فعالیت می‌کنند، مقابله کنیم. در مواجهه با نفرت و قبیحانه نژادی و شور و شوق برای کشتن نوزادان توسط صاحبان قدرت، بسیار دشوار است تا مردم بتوانند حدس بزنند از این پس جهان به کجا خواهد رفت.

من می‌دانم که ما با حمله به عراق، و موارد متعدد دیگر از سوءاستفاده‌های وحشیانه از قدرت در صحنه جهانی، قبلاً در چنین وضعی بوده‌ایم. اما این حس دیگری دارد. دارم سعی می‌کنم بفهمم چرا. احتمالاً به این دلیل که توازن قدرت در جهان به‌طور قابل توجهی تغییر کرده است. احتمالاً به این دلیل که رسانه‌های اجتماعی به افراد بیشتری، به‌ویژه

جوانان، این امکان را می‌دهد که حقیقت را ببینند. من دقیقاً نمی‌فهمم چرا، اما این احساس کاملاً متفاوت، مهم، و قابل توجه است.

تقریباً همه کشورهای که از اقدامات ایالات متحده، بریتانیا و اتحادیه اروپا بر سر غزه ناراحت و شوکه شده‌اند، تا حدی به جریان «کمک» از این منابع وابسته هستند. همچنین، در این برهه حساس، ناکامی چین در ارائه هر نوع نقش رهبری قابل ذکر است. من قبلاً عدم علاقه منحصر به فرد چین به توسعه یا مداخله در خارج از کشور را در مقایسه با هژمون رو به زوال و نقش بسیار تهاجمی ایالات متحده، تحسین کرده‌ام. اما تعریف محدود چین از منافع خود، در جایی که نیاز شدیدی به چین وجود دارد که وزن خود را در حمایت از خیر بشریت به کار اندازد، مفید نیست.

همه فلسطینی‌ها را رها می‌کنند، حتی من و شما. هیچ‌یک از ما به اندازه کافی کار نمی‌کنیم. من تلاش کردم تا این مقاله را درست بنویسم، و شاید شش ساعت کار در آن وجود داشته باشد، به اضافه هجده ساعت دیگر در جلسات مختلف در مورد این موضوع که تلاش می‌شود کارها به صورت دیپلماتیک پیش برود. در این مدت، ۱۴۰ کودک فلسطینی توسط اسرائیل کشته و ۳۰۰ کودک معلول خواهند شد. آیا کسی هست که این را بخواند تا واقعاً به اندازه کافی برای متوقف کردن شیطان بزرگ تلاش کند؟ چگونه از احساس ناکامی، درماندگی، و اندوه طاقت‌فرسا اجتناب کنیم؟ متأسفم که نمی‌توانم بلافاصله پاسخ‌های بیشتری پیدا کنم. اما بیایید همه ما، در هر کجا که هستیم، بیشتر تلاش کنیم تا سهم کوچک خود را برای صلح ادا نماییم.

*کریگ موری نویسنده، پخش‌کننده و فعال حقوق بشر است. او از ماه اگست ۲۰۰۲ تا اکتوبر ۲۰۰۴ سفیر بریتانیا در ازبکستان، و از سال ۲۰۰۷ تا ۲۰۱۰ رئیس دانشگاه داندی بود.

منبع: «کنسرسیوم نیوز»، ۱۱ دسمبر ۲۰۲۳

<https://consortiumnews.com/2023/12/11/craig-murray-stopping-genocide/>

این مقاله از CraigMurray.org.uk گرفته شده است.